

A tartós magas vérnyomás szép lassan visszafordíthatatlan nyomokat hagy a véredényekben: elvesztik rugalmasságukat, beszűkülnek, az érfal középső rétege keményebb, meszes kötőszövetes rétege az erek azon részein is megjelenik, amelyeknek rugalmasságukkal épp tompítaniuk kellene a növekvő vérnyomást.

Az erek fokozatosan elvesztik azon képességük, mellyel addig maguk is részt vehettek a vérnyomás szabályozásában. Azaz nem tudják végigfutó hullámmozgással mérsékelni a ritmikusan megnövekvő nyomást és továbbítani a vért. A szív viszont annál jobban igyekszik legyőzni az erekben lévő akadályt, növeli a pumpáló nyomást, miközben a szervezet beszűkült erei bármikor elzáródhatnak.

Ha nincs is észlelhető katasztrófa, a kis érelzáródások az agyban - vagy más szervekben - kisebb-nagyobb károkat okozhatnak például alig észrevehető emlékezetkiesések, koncentrációs zavarok formájában.